

Вяра

08.04 по еретическия, †26 март по църковния календар - Събор на св. архангел Гавриил. Св. свещеномъченик Иринеи, епископ Сирмийски

Събор на свети архангел Гавриил

*Образ на свети архангел Гавриил
от древна ромейска стенопис*

След празника Благовещение на Пресвета Богородица, в Иерусалимския устав и в Устава на великата обител на свети Сава, Църквата е отредила да се празнува с песнопения събора на свети архангел Гавриил, радостния благовестител. И наистина, този, който взе участие в тайнството на нашето спасение, като донесе на пренепорочната Дева вестта за възплъщението на Бог-Слово в пречистата утроба е достоен да бъде почитен особено. Щом заслужил пратеник на земен цар, който е донесъл на някой град вестта за царска милост, бива

приет от гражданите с особена почит, колко повече трябва да славим, пречестния посланик на небесния Цар, великия ангелски княз, донесъл на човешкия род словото, преизпълнено с велика милост, възвестяващо нашето вечно спасение. Колко е велик този вестител, който е разкрил още пред свети Захария своето достойнство: “Аз съм Гавриил, който предстоя пред Бога”, тоест стои по-близо до Божия престол от другите ангели. Както в някое земно царство приближените до царя сановници, посветени в царските тайни, стоят несравнено по-високо от останалите служители, които са по-отдалечени, така и в Небесното Царство ангелите, които предстоят непосредствено пред Бога и по-ясно съзерцават Божиите тайни, са осияни с повече чест и слава, отколкото ангелите от низшите чинове.

Свещеното Писание разкрива, че пред недостъпната Божия слава предстоят винаги седем ангела с най-висок чин, началници на ангелските князе. В книгата на Товит пише за спътника на младия Товия, който му разкрил, че е един от седемте свети ангели, предстоящи пред Бога. В книгата “Откровения” и свети Иоан Богослов говори за седем първенстващи ангели: “Благодат вам и мир от Оногова, Който е, и Който е бил, и Който иде, и от седемте духове, които са пред Неговия престол”. Гавриил е един от седемте, вторият след Михаил. Всичките седем са: Михаил, Гавриил, Рафаил, Уриил, Салатиил, Йехудиил, Варахиил.

Ако някой попита защо Бог е изпратил при Пречистата Дева Гавриил, а не първия по чин свой ангел - Михаил, нека знае, че седемте висши ангели са равни по достойнство и Михаил е първи сред тях само по ред. Всеки от тях има свое специално предназначение. Михаил е победител над злите сили, Гавриил е вестител на Божиите тайни, Рафаил - целител на човешките недъзи, Уриил, като сияние на божествения огън, е просветител на помрачените, Салатиил е молитвеник, вечен

застъпник пред Бога за хората, който ги подбужда да се молят, Йехудиил прославя Бога, той укрепя хората, които се трудят за слава Божия и ходатайства да бъдат възнаградени за подвизите си, Варахиил е носител на Божието благословение и ходатай, който измолва Божиите благодеяния.

И тъй, Михаил не бил изпратен да благовести на Пречистата Дева, защото има друго служение - винаги да държи готов за битка меч, да се опълчва срещу враговете и да ги прогонва. Бил изпратен Гавриил, понеже това съответства на служението му - да възвестява Божиите тайни. Той известил свети пророк Даниил за освобождението на Божия народ от вавилонски плен и за времето на пришествие на Месията. Той възвестил на свети Захарий раждането на Иоан Предтеча от неплодната му майка. Той наставлявал и свети пророк Моисей в пустинята при писането на книгата "Битие", като му предавал Божието откровение за първите родове и години, започвайки от сътворението на света. Благочестивото предание свидетелства, че той благовестил на светите праведни Йоаким и Анна за зачатieto на Пречистата Богородица и бил ангел пазител на пренепорочната Девица от самото зачатие и раждане, носил храна в Светая Светих. Ето защо той благовестил и за зачатieto на Божия Син. Гавриил бил изпратен да занесе благовестието и поради своето име, което значи "крепост Божия", също - "мъж-Бог". И тъй, името на благовестителя означава, че Бог е крепък, Господ в утробата на Дева се осъществил като съвършен човек (мъж), тоест Той се явява съвършен Бог и съвършен човек, съвършен не по телесна възраст, а по крепкост и разум. Младенците, заченати в майчината утроба, нищо не разбират, в тях няма крепкост, а Младенецът, заченат в девическата утроба на преблагословената Мария, от мига на Своето зачатие обладал неизповедим разум и непобедима сила, тъй че и в малко тяло бил мъж съвършен. За това говори и пророкът: "и

пристъпих към пророчицата, и тя зачена и роди син. И рече ми Господ: наречи му име: магер-шелал-хаш-баз; “защото, преди да се научи детето да изговаря: тате, мамо, - богатството на Дамаск и плячките самарийски ще бъдат понесени пред асирийския цар”. Това означава, че преди още да започне да говори, Младенецът ще има вече велика сила и крепкост да побеждава враговете Си. Предобраз било самото име на Гавриил, което значи: мъж-Бог, крепък Бог. И този Бог по време на благовещението чрез слизането на Светия Дух се заченал в нетленната девствена утроба. Свети Прокъл, патриарх Цариградски, пише следното: “Самото име на ангела е чудно по значение, не случайно благовестителят на Дева Мария се нарича Гавриил. Името му предвъзвестява и носи първообраза на Богочовека, Който трябва да дойде в света. Гавриил значи мъж крепък или мъж-Бог и произхожда от думата гавир, което ще рече крепък или Бог, а в съвкупност двете названия дават: мъж-Бог. Това е предвъзвестил още ветхозаветният пророк Иеремия: “Господ ще извърши на земята нещо ново: жена ще спаси мъжа”. И тъй, колко високопоставен е този Божий посланик и по значението на името си, и по своето служение, а най-вече заради тайната, скрита от векове, неведома и за ангелите, която Бог открива първо на него и с която го праща при Пречистата Дева. Поради величието на тайната за Божието възплъщение, която надвишава всички други тайни, открити някога чрез Гавриил на светите пророци, той се сподобил с още по-голяма чест, сподобил се да бъде почитан от самите ангели като най-близък съзерцател на най-съкровениите и неведоми Божии тайни.

Църковните учители, особено Дионисий Ареопагит говорят единогласно за седем висши ангели, които неотстъпно предстоят пред Бога. Останалите ангели биват изпращани да изпълняват различни мисии, а седемте, като най-приблизени, пребивават винаги пред Божия престол. Те биват изпращани

да възвестяват най-великите Божии тайни и да явяват голямата Божия сила, както казва свети апостол Павел: “Нали те всички са духове служебни, провождани да служат”. Но какво по-голямо проявление на Божия сила и каква по-висока тайна от тайната за възплъщението Христово, неведомо, непостижимо, неизречимо? Така че за възвестяването на тази велика тайна подобавало да се изпрати велик ангел, неотстъпно предстоящ пред Божия престол, най-съкровен съзерцател на Божиите тайни, какъвто бил свети Гавриил.

Струва си да обърнем внимание към кой от деветте ангелски чина от трите йерархии принадлежи свети Гавриил. Някои смятат, че той е от третата, низшата йерархия, и е чиноначалник от среден чин между началата и ангелите, тоест от архангелски чин, определен да възвестява великите Божии дела. Така смятат отчасти поради факта, че се нарича архангел, отчасти, както казва свети Дионисий, че висшите ангели, които предстоят пред Божия престол, не се изпращат за служение, а само низшите, които са определени за това. Подостоверно е обаче становището, че свети Гавриил принадлежи към най-високия серафимски чин и не взема участие в други, по-малко отговорни проявления на Божията воля, а бива изпращан да възвестява само най-великите тайни, каквато е била тайната за Боговъплъщението. Наречен е архангел поради радостното благовестие, което занесъл на Пречистата Дева и чрез което изпълнил с радост не само нея, но и всяко създание, както долно, земно, така и горно, небесно. Ето как възпява това свети Дамаскин: “небесните с любов се веселяха, а земните замираха в трепет, когато чу, Богородице, пречистия глас: възсия единно тържество за всички, щом безплътният ти донесе радостта”. А че свети Гавриил трябва да бъде причислен към серафимския чин, става ясно от това, че нито един от другите чинове не стои по-близо от серафимите до престола на непристъпната Божия

слава, според заслужаващото внимание свидетелство на свети Дионисий. Всеки ангелски чин има свое място по Божия разпорежда: едни по-близо, други по-далеч, а чинът на серафимите стои най-близо до Бога, както говори Исаия: “видях Господа, седнал на престол висок и издигнат... Около Него стояха серафими: всякой от тях имаше по шест крила”.

И тъй като свети Гавриил е един от седемте непосредствено предстоящи пред Бога ангели, следва да е от серафимски чин, втори между серафимите. В съответствие с това свети Андрей Критски го нарича един от първенстващите ангели: “На един от първите ангели Бог заповядва да възвести тайнството. Щом като той е сред първенстващите, следователно е от седемте духа, които винаги предстоят пред Бога, а ако е от седемте, той е от серафимите. Защото има ли по-висши ангели от серафимите? Има ли някой, който да се намира по-близо от тях до Божия престол? И тъй Гавриил е серафим от висшия, седми чин.”

Това произтича и от факта, че за такова велико Божие дело следвало да се изпрати велик ангел. И понеже възплъщението на Словото било най-великото Божие дело, бил изпратен да благовести един от висшите ангели, свети Гавриил. Такова велико служение следвало да бъде изпълнено от най-високостоящ ангел, понеже той възвестява несравнимо най-висшето. Ако някога за прелъстяването на Ева дошъл самият княз на тъмата, то следвало и при Пречистата Дева да се яви с благовестие върховен княз на небесната светлина, при Мария, горяща от пламенна серафимска любов към Бога, трябвало да бъде изпратен серафим.

И тъй нека ревностно да почитаме Гавриил като първенстващ княз сред ангелските ликове, като един от седемте серафими, предстоящи непосредствено пред Бога, като всемирен архангел, възвестил спасението на света. Нека

с благоговейно поклонение и молитвени песнопения да празнуваме радостно паметта му и да му въздадем благодарност за неговите толкова велики благодеяния към човешкия род, които е оказвал и оказва, молейки се непрестанно за нас на въплътилия се Бог. По молитвите на свети архангел Гавриил нека ни бъдат простени греховете.

Светите седем висши ангела, от които Михаил е първият, а Гавриил - вторият, съгласно благочестивото тълкувание на Църквата, още в древността били изобразявани на икони и в тяхна чест били издигани храмове. За това църковна история разказва следното:

Нечестивият император Диоклетиан, жесток гонител на християнството, заповядал да доведат на строежа на каменните терми в Рим множество християни и да работят там под надзора на строги и безмилостни пазачи, които измъчвали и угнетявали светите люде. Можело да се види как по няколко хиляди свети мъченици работят, като се обливат в пот и кръв. Мнозина от тях погинали там от меч и от друга мъченическа смърт за Христа. По такъв начин и с такъв тежък труд било издигнато огромно и прекрасно, като царски палат, здание. Изтекли много години, елинското безчестие погинало заедно със своите царе, а с възкачването на престола на християнските царе християнството възтържествувало по цялата вселена. Тогава вярващите от Рим, като гледали прекрасните терми на Диоклетиан, си спомнили, че били построени от ръцете на християни и като очистили зданието от езическата сквернота, го превърнали в християнски храм, посветен на седемте главни небесни духове, архангели и архистратизи на ангелските сили: Михаил, Гавриил, Рафаил, Уриил, Салатиил, Йехудиил и Варахиил.

По подражание на Рим и в други градове, като Неапол в Кампания и Палермо в Сицилия, били издигнати каменни

църкви в чест на седемте първенстващи ангели. Лицата им били изобразявани на икони и на мозайки по стените на църквите и всеки от тях имал свои характерни черти, които тайнствено отразявали невидимото им служение.

Тропарь, глас 4:

Небесных воинств Архистратиже, молим тя присно мы недостойнии, да твоими молитвами оградиши нас кровом крил невестственных твоя славы, сохраняя нас припадающих прилежно, и вопиющих: от бед избави нас, яко чиноначальник вышних сил.

(Началници на небесните войнства, ние, недостойните, винаги ви молим да ни оградите с молитвите си под покроба на вашата невестествена слава, като запазвате нас, които коленопреклонно молим и зовем: избавете ни от беда, защото сте чиноначалници на вишните сили.)

Кондак, глас 8:

Пресветлая и честная, и вседетельная, пренеизчетная и страшная Троицы, ты еси Архистратиже славный служителю, и молитвенниче: ныне непрестанно моли, избавитися нам от всяких бед и мук, да зовем ти: радуйся, покрове рабом твоим.

(На пресветлата и честна, и всемогъща, безкрайна и страшна Троица ти, архистратиже, си славен служител и молитвеник: непрестанно моли да се избавим от всякакви беда и мъки, за да ти викаме: радвай се, покров на твоите раби.)

Ин кондак Архангелу Гавриилу, глас 2

Архистраті́же Бо́жий, служи́телю Божество́нныя сла́вы,/ Ангелов нача́льниче, и челове́ков наста́вниче,/ полéзное нам проси́, и ве́лию ми́лость,// я́ко Безплóтных Архистраті́г.

Перевод: *Архистратиг Божий, служитель Божественной славы, Ангелов начальник и людей наставник, полезное нам испроси и великую милость, как Архистратиг Бесплотных.*

Ин кондак Архангелу Гавриилу, глас 2

На Небесѣх зря Бѣжию славу/ и на земли с высоты подаѣ
благодать,/ начальниче Ангелов, мудре Гавриїле, Бѣжия славы
служителю/ и міра Божественный побѣрниче,/ спасай,
соблюдай вопиющія ти:// сам буди помощник, и никтоже на
ны.

Перевод: *На Небесах созерцая славу Божию и на землю с Небес подавая благодать, начальник Ангелов, мудрый Гавриил, Божией славы служитель и мира Божественный защитник, спасай и оберегай взывающих к тебе: «Сам будь нашим помощником, и никто против нас».*

Величание Небесным Чинам Бесплотным

Величаѣм вас,/ Архангели и Ангели/ и вся воинства,/ Херувими и Серафими,// славящія Господа.

Молитва Архангелу Гавриилу

О, святѣй Архангеле Бѣжій Гавриїле, присно предстояй Престолу Всевышняго, прерадостный благовѣстниче и усердный споспѣшниче нашего спасенія! С свойственным тебѣ милосердіем приими сіе хвалѣбное пѣніе, от нас недостѣйных тебѣ приносимое. Исправи молитвы наша, и принеси я, яко фимиам, на Небесный Олтарь кадильный; озари умы наша свѣтом познания таин спасительных вѣры нашея; воспламени сердца наша любовью ко Христу Спасителю нашему, обрати и укрепи желанія наша на спасительный путь Евангельских Его заповѣдей; да в сем вѣце тихо и благочестно проживѣм во славу Бѣжию, в будущем же не лишимся вѣчнаго Царствія Бѣжия, еже получитьи да сподобимся благодатию Христа Бога нашего,

ходатайством Пречистой Его Матере, Пренепорочной Девы Марии и твоими многомощными ко Господу Богу о нас молитвами, и да прославим с тобою и прочими безплотными силами небесными и всеми святыми Единого во Троице славимаго Бога, Отца и Сына и Святаго Духа во веки веков. Аминь.

Молитва вторая Архангелу Гавриилу

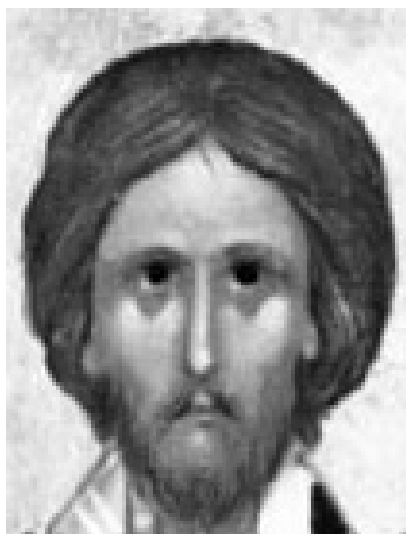
О, святой Архангеле Гаврииле! Всеусердно молим тя, настави нас, раб Божиих (*имена*), к покаянию от злых дел и ко утверждению в вере нашей, укрепи и огради души наша от искушений прельстительных и умоли Создателя нашего о отпущении грехов наших. О, святой великий Гаврииле Архангеле! Не презри нас, грешных, молящихся тебе о помощи и заступлении твоём, в вѣце сем и в будущем, но присно помощник нам явися, да непрестанно славим Отца и Сына и Святаго Духа державу и твоё предстательство во веки веков. Аминь.

Молитва третья Архангелу Гавриилу

Святой великий Архангеле Гаврииле! Божию Престолу предстоай и озарением от Божественнаго света осиянный, ведением же непостижимых таин о превѣчной премудрости Его просвещенный! Всеусердно молю тя, настави мя к покаянию от злых дел и ко утверждению в вере моей, укрепи и огради душу мою от искушений прельстительных, и умоли Создателя нашего о отпущении грехов моих. О, святой великий Гаврииле Архангеле! Не презри мене грешнаго, молящагося тебе о помощи и заступлении твоём в вѣце сем и в будущем, но присно помощник мне явися, да непрестанно славлю Отца и Сына и Святаго Духа державу и твоё предстательство во веки веков. Аминь.

Страдание на свети свещеномъчник

Иринеј, епископ Сирмийски († 304 г.)

По време на нечестивите римски императори Диоклетиан и Максимиан и на жестоките им гонения срещу християните, вярващите, подвизавайки се, с усърдие приемали налаганите им от мъчителите страдания за Христа, като се стремели към вечната награда. По това време в град Сирмий, в областта Панония, имало един млад епископ, свършен обаче в православната вяра и в Господния закон. Името му било Иринеј. След многобройни гонения заради любовта му към Христа, за изповядването на Христа той получил заслужено венеца на победата.

Заловен в Сирмий, Иринеј бил изправен пред хегемона Проб в Панония. Проб му казал:

- Покори се на царските закони и принеси жертва на нашите богове.

Епископ Иринеј отвърнал:

- Онзи, който принася жертва на мними богове, а не на Единия истински Бог, ще бъде изстребен измежду човеците.

Хегемонът отново настоял:

- Всемилостивите царе заповядаха всеки или да принесе жертва на боговете, или да бъде подложен на мъчения.

- На мен ми е казано, че е по-добре да приема и най-страшните мъчения, отколкото да се отрека от истинския Бог, като принеса жертва на бесовете.

Хегемонът повторил:

- Или принеси жертва на боговете, или ще заповядам незабавно да те подложат на мъчения.

- Ще се радвам, ако го направиш, защото тогава и аз ще стана причастник на страданията на Моя Господ.

Товага хегемонът заповядал на войниците да подложат светеца на мъчения. По време на жестоките мъки той го попитал:

- Е, Иринеи, сега ще принесеш ли жертва на боговете?

Светецът отвърнал:

- Аз принасям жертва, изповядвайки Моя Бог, както винаги съм правил.

Дошли родителите и всичките му роднини и като видели как безпощадно го мъчат, започнали да прегръщат нозете му и да го молят да пожали младостта си и да се подчини на царската заповед. На една страна плачели баща му и майка му, на друга - близките му, приятели и роднини, плачели с глас и викали:

- Иринеи, пожали цветущата красота на младостта си.

Светията обаче, проникнат от възвишена любов към Бога, и с духовен взор, отправен към Неговата заповед, отвърщал на всички:

- Моят Господ Иисус Христос казва така: "който се отрече от Мене пред човеците, и Аз ще се отрека от него пред Моя Отец Небесен". И тъй, възлюбени, знайте, че нито с вашите молби, нито с царските заплахи, нито по какъвто и да било друг начин можете да ме откъснете от Бога и от Неговия закон. Всичките ми мисли са насочени към надеждата на горното звание.

Проб отново повикал блажения Иринеи, за да го убеждава:

- Не се ли трогваш поне от сълзите на тия, които плачат за

теб? Остави безумието си, пощади младостта си и принеси жертва на боговете.

Свещецът му казал:

- Аз ще пощадя себе си навеки, ако не принеса такава жертва.

Тогава хегемонът заповядал да го отведат в тъмницата, докато реши как да постъпи с него.

От дългия престой и от тежестите на тъмничния живот свещецът бил налегнат от различни болести. Една нощ областният началник Проб отново заповядал да му го доведат:

- Стигат ти мъченията, на които беше подложен толкова време досега. Ела по-добре и принеси жертва на нашите богове.

- Ако си решил какво ще правиш с мен, прави го по-скоро, без да отлагаш. Знай, че аз ще продължавам да изповядвам името Христово, както досега съм го изповядвал. И решението ми е твърдо и непоклатимо.

Тогава в гнева си хегемонът заповядал да го бият дълго с пръчки. А свещецът издигал глас сред мъченията.

- Още от дете съм се научил да почитам Моя Бог, на Него се покланям, на Него принасям жертва, а на ръкотворни богове не мога да се покланям.

- Задоволи се с мъченията, които сам си докара. Не пожелавай смъртта.

- Аз не ще умра, защото ми е отредено да живея и не усещам мъките, които ми причиняваш заради името на Моя Господ Иисус Христос. Даже нещо повече: надявам се чрез тях да получа не смърт, а вечен живот.

- Имаш ли жена? - попитал го Проб.

Свещеникът отхвърнал, че няма. Тогава Проб рекъл:

- Имаш ли родители?

- Нямам - отхвърнал свещеникът.

Проб пак се обърнал с въпрос:

- Имаш ли синове, или дъщери?

Свещеникът отговорил, че няма.

- Тогава кои бяха тези, които плачеха и ридяха за теб в съда?

Свети Иринеи отхвърнал:

- Аз изпълнявам заповедите на Моят Господ Исус Христос, Който е казал: ако някой не се откаже от родителите си и не се отрече от всичко, що има, "не може да бъде Мой ученик" и "който обича баща или майка... син или дъщеря повече от Мене, не е достоен за Мене". Който истински обича Бога и само на Него се уповава, той презира земната суета и няма друг отец освен Бог.

- Но на мен ми казаха, че ти имаш синове. Поне от любов към тях принеси жертва на боговете, за да не изгубят в твое лице баща си.

- Синовете ми имат за отец Бога, Който е и Мой Отец и Комуто се покланям, защото Той може да спаси и тях, и мене. Затова всецяло сме възложили упованието си на Него и сме Му поверили душите си, за да не погинат. Прави каквото ти заповядват твоите господари.

- Пощади себе си и родителите си - убеждавал го Проб, - принеси жертва на боговете и се подчини на царската воля,

иначе ще намериш гибелта си в мъчения.

- Казах ти вече да правиш с мен каквото искаш, защото знаеш добре, че никога няма да принесе жертва на твоите гнусни богове. Виж какво огромно търпение ми е дал Господ Иисус Христос, за да понасям твоите и дяволските козни, мъченията над Божиите светии.

- Ще те осъдя на смърт, ако не принесеш жертва на боговете
- му казал Проб.

Свети Иринеи отвърнал:

- С това ще ми направиш услуга, защото смъртната присъда ще ме отведе във вечното блаженство.

Тогава Проб провъзгласил:

- Заповядвам за неподчинение на царските укази Иринеи да бъде хвърлен в реката.

- Очаквах да понеса от теб всевъзможни и най-жестоки мъчения, за да видиш как заради вярата си в Бога християните са се научили да презират смъртта. Но тъй като ти ми отнемаш тази възможност, радвам се и на тази присъда.

Разгневен от дръзновението на блажения мъж, хегемонът заповядал първо да му отсекаат главата и после да хвърлят тялото му в реката. Като чул това, светецът, сякаш получил втори победен венец, благодарил на Бога с думите:

- Благодаря Ти, Господи Иисусе Христе, че ме дари да изповядвам Твоето свято име с такова необоримо търпение, за да се сподобя да стана причастник на Твоята вечна слава.

Веднага го повели към моста, наречен Артемис, построен в чест на гнусната богиня Артемида, откъдето трябвало да бъде хвърлен в реката. Там, като свалил дрехите си и издигнал ръце

към небето, свети Иринеи се помолил с умиление:

- Господи Иисусе Христе, Който благоволи да пострадаш за спасението на света! Нека се отворят небесата и да приемат душата на Твоя верен раб Иринеи, взет от православната Сирмийска църква да пострада за свящото Твое име. Готов съм да приема смъртта. Но се обръщам, Господи, към Твоето неизказано милосърдие, да съхраниш и опазиш народа на Сирмийската църква от всякакви беди и злини, и от видими и невидими врагове и благоволи да го утвърдиш в Твоята свята вяра.

Щом свършил молитвата си, светецът бил посечен с меч и тялото му било хвърлено в река Сава. Свети Иринеи, епископ Сирмийски, пострадал на 26 март по време на управлението на областния началник Проб, в царствуването на нашия Господ Иисус Христос, Комуто слава во веки веков. Амин.

Тропарь священномученика Иринея, епископа Сармийского

глас 8

Жизнь твою целомудренно совершил еси,/ ничтоже на земли паче Христа предпочет,/ радуясь, вшел еси на мученическое благославие,/ противясь мучителя повелению,/ явился еси венценосец священный,/ ибо Христос возмездие тебе дарова/ и всели тя в Царство Небесное.

Кондак священномученика Иринея, епископа Сармийского

глас 1

Многоблезненных мук искушения претерпел еси,/ но непреклонен умом пребыл еси,/ мечем же усечен и в реку ввержен,/ речныя струй освятил еси,/ сего ради восхваляем тя,

отче Иринее,/ воспевающе священную и мироспасительную
память твою.

ЧЕТИ-МИНЕНТЕ

{{_LINK1_}}